

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

zo 16. júna 2021 *

„Verejná služba – Dočasní zamestnanci – Článok 2 písm. c) PZOZ – Zmluva na dobu neurčitú – Predčasná výpoveď s výpovednou lehotou – Článok 47 písm. c) bod i) PZOZ – Narušenie vzťahu dôvery – Podmienky výpovednej lehoty – Zneužitie konania – Právo byť vypočutý – Zásada riadnej správy vecí verejných – Právo na obhajobu – Zjavne nesprávne posúdenie“

Vo veci T-355/19,

CE, v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka,

žalobkyňa,

proti

Výboru regiónov, v zastúpení: S. Bachotet a M. Esparrago Arzadun, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wägenbauer, advokát,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 270 ZFEÚ jednak na zrušenie rozhodnutia zo 16. apríla 2019, ktorým Výbor regiónov vypovedal pracovnú zmluvu žalobkyne, a subsidiárne listu zo 16. mája 2019, ktorým tento výbor odložil dátum, do ktorého si žalobkyňa počas výpovednej lehoty mohla vyzdvihnúť svoje osobné veci a vstupovať do svojej elektronickej pošty, a jednak na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré žalobkyni údajne vznikli v dôsledku týchto rozhodnutí,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory R. da Silva Passos, sudcovia I. Reine a M. Sampaol Pucurull (spravodajca),

tajomník: M. Marescaux, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. decembra 2020,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok¹

[omissis]

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 38 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 13. júna 2019 žalobkyňa podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie. Samostatným podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobkyňa podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ a navrhovala jednak odklad výkonu napadnutého rozhodnutia, a subsidiárne listu zo 16. mája 2019, a jednak prijatie predbežných opatrení týkajúcich sa podmienok výpovednej lehoty. Podľa článku 91 ods. 4 služobného poriadku bolo konanie vo veci samej prerušené.
- 39 Uznesením z 12. júla 2019, CE/Výbor regiónov (T-355/19 R, neuverejnené, EU:T:2019:543), predseda Všeobecného súdu zamietol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu, že žalobkyňa z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala naliehavosť odkladu výkonu uvedených aktov, a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.
- 40 V súlade s článkom 91 ods. 4 služobného poriadku sa v konaní vo veci samej pokračovalo po tom, čo bolo 10. októbra 2019 prijaté výslovné rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti žalobkyne.
- 41 Keďže sa zmenilo zloženie Všeobecného súdu, predseda Všeobecného súdu rozhodnutím z 18. októbra 2019 podľa článku 27 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu pridelil vec novému sudcovi spravodajcovi pridelenému do siedmej komory.
- 42 Podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. októbra 2019 podala žalobkyňa návrh na anonymizáciu podľa článku 66 rokovacieho poriadku. Rozhodnutím z 29. októbra 2019 Všeobecný súd tomuto návrhu vyhovel.
- 43 Podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. mája 2020 požiadala žalobkyňa o nariadenie pojednávania na základe článku 106 ods. 2 rokovacieho poriadku.
- 44 Dňa 24. septembra 2020 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania viaceré písomné otázky, aby na ne odpovedali ústne na pojednávaní, a vyžiadal si predloženie určitých dokumentov od Výboru regiónov. Výbor regiónov vyhovel tejto žiadosti v lehote, ktorá mu bola stanovená.
- 45 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 10. decembra 2020.
- 46 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie, a subsidiárne list zo 16. mája 2019,
  - nariadil náhradu spôsobenej majetkovej škody, ktorá dosahuje sumu 19 200 eur, a spôsobenej nemajetkovej ujmy, odhadovanej na 83 208,24 eura,

¹ Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

– uložil Výboru regiónov povinnosť nahradiť trovy konania.

47 Výbor regiónov navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

A. O návrhoch na zrušenie

[omissis]

2. O veci samej

[omissis]

a) O prvom žalobnom dôvode založenom na zneužití konania a na porušení článkov 47 a 49 PZOZ a článkov 23 a 24 prílohy IX služobného poriadku

- 55 Žalobkyňa tvrdí, že OOUPZ Výboru regiónov nebol oprávnený jednostranne vypovedať jej zmluvu s výpovednou lehotou v súlade s článkom 47 písm. c) bodom i) PZOZ a zároveň jej pozastaviť výkon služby podľa článku 49 ods. 1 PZOZ bez dodržania pravidiel upravujúcich prijatie administratívneho opatrenia spočívajúceho v pozastavení výkonu služby, stanovených v článkoch 23 a 24 prílohy IX služobného poriadku. Žalobkyňa sa preto domnieva, že rozhodnutie OOUPZ, ktoré stanovuje výpoveď jej zmluvy podľa článku 47 písm. c) bodu i) PZOZ spolu s pozastavením výkonu služby počas celej výpovednej lehoty, predstavuje v súlade s judikatúrou zneužitie konania.
- 56 V replike žalobkyňa spresňuje, že na rozdiel od tvrdení Výboru regiónov, napadnuté rozhodnutie neobsahuje „oslobodenie od výkonu služby“, ale opatrenie spočívajúce v pozastavení výkonu služby. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že v súlade s judikatúrou „oslobodenie od výkonu služby“ odkazuje na oprávnenie nerobiť to, čo je stanovené. Napadnuté rozhodnutie jej však uložilo povinnosť nevykonávať službu počas výpovednej lehoty. Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že zachovanie jej mzdy počas výpovednej lehoty nie je v tejto súvislosti relevantnou skutočnosťou. Podľa žalobkyne je zjavné, že oslobodenie od služby, ktoré jej bolo uložené, sa príliš nelíši od pozastavenia výkonu služby.
- 57 Žalobkyňa navyše uvádza, že Výbor regiónov nemôže odôvodniť svoje rozhodnutie pozastaviť jej výkon služby počas výpovednej lehoty nemožnosťou upraviť túto lehotu inak, vyplývajúcou zo záujmu služby. V tejto súvislosti tvrdí, že ak sa Výbor regiónov domnieval, že jej správanie zakladalo vážny dôvod, ktorý môže mať za následok jej prepustenie bez výpovednej lehoty, bolo jeho povinnosťou začať proti nej disciplinárne konanie.
- 58 Výbor regiónov popiera tvrdenia žalobkyne.

- 59 Treba pripomenúť, že zneužitie konania je osobitným vyjadrením pojmu zneužitia právomoci, ktorý má presný význam odkazujúci na použitie právomocí správnym orgánom na iný cieľ ako na ten, na ktorý mu boli zverené. Akt trpí zneužitím právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov ukáže, že bol prijatý výlučne alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne upravenému služobným poriadkom na riešenie daných okolností (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. októbra 2019, ZV/Komisia, T-684/18, neuvverejnený, EU:T:2019:748, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 60 Pokiaľ ide o postup umožňujúci vypovedať zmluvu dočasného zamestnanca na dobu neurčitú, z článku 47 písm. c) bodu i) PZOZ vyplýva, že pracovný pomer zaniká na konci výpovednej lehoty upravenej v tejto zmluve. Okrem toho článok 49 ods. 1 PZOZ stanovuje, že po skončení disciplinárneho konania, stanoveného v prílohe IX k služobnému poriadku, ktorá sa uplatní primerane, môže byť pracovný pomer ukončený bez výpovednej lehoty z disciplinárnych dôvodov v prípadoch úmyselného alebo nedbanlivostného závažného porušenia povinností dočasného zamestnanca, a že pred takýmto ukončením môže byť dotknutému zamestnancovi pozastavený výkon služby za podmienok upravených v článkoch 23 a 24 prílohy IX služobného poriadku.
- 61 V tejto súvislosti podľa ustálenej judikatúry vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje OOUPZ v prípade previnenia, ktoré môže odôvodniť prepustenie dočasného zamestnanca, nie je tento orgán povinný začať disciplinárne konanie proti danému zamestnancovi, ale môže namiesto toho využiť možnosť jednostrannej výpovede zmluvy upravenú v článku 47 písm. c) PZOZ a iba v prípade, keď OOUPZ mieni prepustiť dočasného zamestnanca bez výpovednej lehoty, pokiaľ závažným spôsobom porušil svoje povinnosti, treba začať v súlade s článkom 49 ods. 1 PZOZ disciplinárne konanie upravené v prílohe IX služobného poriadku pre úradníkov, analogicky uplatniteľné na dočasných zamestnancov [pozri rozsudok z 2. apríla 2019, Fleig/ESVČ, T-492/17, EU:T:2019:211, bod 97 (neuvverejnený) a citovanú judikatúru].
- 62 V tomto prípade treba uviesť, že výpoveď zmluvy žalobkyne bola odôvodnená hlavne narušením vzťahu dôvery medzi skupinou a žalobkyňou z dôvodu nevhodného riadenia jej spolupracovníkov a vplyvu, ktorý toto riadenie malo na ich zdravie, pričom v napadnutom rozhodnutí nebol proti žalobkyňi zohľadnený žiadny disciplinárny dôvod. OOUPZ Výboru regiónov sa totiž rozhodol vypovedať zmluvu žalobkyne podľa článku 47 písm. c) bodu i) PZOZ a neuplatniť článok 49 ods. 1 PZOZ.
- 63 Z toho vyplýva, že OOUPZ Výboru regiónov bol v zásade oprávnený vypovedať zmluvu žalobkyne na základe článku 47 písm. c) bodu i) PZOZ predčasne a so šesťmesačnou výpovednou lehotou, pričom nemusel začať disciplinárne konanie.
- 64 V napadnutom rozhodnutí sa však tiež uvádza, že keďže hrozilo, že priame pracovné vzťahy žalobkyne s jej spolupracovníkmi povedú k zhoršeniu ich zdravia a zachovaniu náročného pracovného prostredia, bola žalobkyňa oslobodená od výkonu práce vyplývajúcej z jej zmluvy počas šesťmesačnej výpovednej lehoty, pričom bola zároveň ubezpečená o tom, že si zachováva svoju odmenu a sociálne dávky spojené so svojou zmluvou. V napadnutom rozhodnutí OOUPZ Výboru regiónov navyše spresnil, že žalobkyňa môže vstupovať do svojej kancelárie, aby si vyzdvihla svoje osobné veci počas dvoch týždňov od začiatku výpovednej lehoty, a že inštitúcia následne použije kanceláriu podľa svojich potrieb a žalobkyňa do nej už viac nebude mať prístup. Okrem toho tento orgán uviedol, že žalobkyňa bude mať prístup do svojej elektronickej schránky iba „na čítanie“ počas jedného mesiaca od začiatku výpovednej lehoty, po čom bude táto schránka automaticky deaktivovaná. Napokon v súlade s napadnutým rozhodnutím si žalobkyňa

zachovávala právo vstupovať počas výpovednej lehoty do priestorov Výboru regiónov, ale musela vrátiť svoju služobnú kartu, ktorá mala byť nahradená novou kartou, čím bol žalobkyni zamedzený prístup na schôdze predsedníctva skupiny a plenárne zasadnutia.

- 65 Dôsledky, ktoré chcel OOUPZ Výboru regiónov týmto vyvodiť z narušenia vzťahu dôvery, spočívali samozrejme hlavne vo výpovedi zmluvy žalobkyne na základe článku 47 písm. c) bodu i) PZOZ, ale podružne tiež v zamýšľaných úpravách počas výpovednej lehoty v rozsahu, v akom zahŕňali podstatnú zmenu jej pracovných podmienok, vrátane oslobodenia od výkonu práce vyplývajúcej z jej zmluvy počas výpovednej lehoty.
- 66 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že hoci článok 47 písm. c) bod i) PZOZ výslovne neupravuje, že pracovné podmienky zamestnanca, ktorého zmluva bola vypovedaná, môžu byť počas výpovednej lehoty predmetom úprav, takže sa predpokladá, že táto výpovedná lehota predstavuje bežné obdobie výkonu práce, zároveň platí, že inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri organizácii svojich služieb a pri pridelení zamestnancov, ktorí sú im k dispozícii, avšak pod podmienkou, že toto pridelenie sa uskutočňuje v záujme služby a že rešpektuje rovnocennosť pracovných miest, a to vrátane zamestnancov, ktorí sú vo výpovednej lehote (pozri analogicky rozsudok z 13. decembra 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, neuvverejnený, EU:T:2017:892, bod 42).
- 67 Okrem toho sa rozhodlo, že hoci nemožno poprieť možnosť využiť jednostrannú výpoveď zmluvy upravenú v článku 47 písm. c) bode i) PZOZ namiesto začatia disciplinárneho konania proti zamestnancovi, ktorú má OOUPZ v prípade previnenia, ktoré môže odôvodniť prepustenie zamestnanca, treba sa domnievať, že výber využitia výpovede zmluvy za takýchto okolností vyžaduje rešpektovať požiadavku výpovednej lehoty, ktorá predstavuje centrálny prvok uvedených ustanovení. Ak sa teda OOUPZ domnieva, že porušenie povinností, ktoré vytyka zamestnancovi, bráni v ďalšom plnení jeho zmluvy za obvyklých podmienok počas výpovednej lehoty, musí z toho vyvodiť dôsledky a teda začať disciplinárne konanie a súčasne pozastaviť výkon služby v súlade s článkom 49 ods. 1 PZOZ, pokiaľ nebola dotknutá osoba riadne oslobodená od plnenia svojich úloh (rozsudok z 13. decembra 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, neuvverejnený, EU:T:2017:892, bod 51).
- 68 Navyše keď sa v prípade previnenia, ktoré môže odôvodniť prepustenie zamestnanca, OOUPZ rozhodne vypovedať jeho zmluvu s výpovednou lehotou namiesto začatia disciplinárneho konania proti nemu, prináleží OOUPZ, aby v rámci svojej právomoci určovať administratívne úlohy, ktoré má tento zamestnanec vykonávať počas tejto lehoty, oznámil tomuto zamestnancovi s uvedením dôvodov a v texte rozhodnutia o výpovedi zmluvy, že sa prípadne musí zdržať výkonu určitých stanovených úloh (pozri rozsudok z 13. decembra 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, neuvverejnený, EU:T:2017:892, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 69 Nemožno však vylúčiť, že za určitých osobitných okolností dôvody výpovede pracovnej zmluvy osoby na základe článku 47 PZOZ vychádzajú zo situácie, ktorá odôvodňuje, že inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie sa môžu v rámci svojej širokej miery voľnej úvahy pri organizácii svojich služieb a pri pridelení zamestnancov, ktorí sú im k dispozícii, domnievať, že záujem služby vyžaduje odňať dotknutej osobe počas jej výpovednej lehoty všetky jej úlohy.
- 70 To môže byť konkrétne prípad prepustenia pre narušenie vzťahu dôvery zamestnanca, ktorý bol do zamestnania prijatý, rovnako ako žalobkyňa, na základe článku 2 písm. c) PZOZ a proti ktorému nemožno zohľadniť, a dokonca ani tvrdiť žiadny vážny priestupok v zmysle článku 23 prílohy IX služobného poriadku, čo je tiež prípad žalobkyne.

- 71 Všetci dočasní zamestnanci prijatí do zamestnania na základe článku 2 písm. c) PZOZ majú totiž pracovnú zmluvu uzavretú *intuitu personae* a jej podstatnou zložkou je vzájomná dôvera (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. októbra 2006, Bonnet/Súdny dvor, T-406/04, EU:T:2006:322, body 47 a 101).
- 72 Ako to teda zdôraznil Výbor regiónov na pojednávaní, narušenie takéhoto vzťahu vzájomnej dôvery môže byť také, že znemožňuje, aby osoba alebo subjekt, ktorý prijal dočasného zamestnanca do zamestnania, zveril tomuto zamestnancovi počas výpovednej lehoty akúkoľvek úlohu.
- 73 V takomto prípade rozhodnutie nezveriť dočasnému zamestnancovi, ktorého zmluva bola vypovedaná, počas výpovednej lehoty žiadnu úlohu, predstavuje opatrenie prijaté v záujme služby, a nemožno ho nevyhnutne považovať, ako to v podstate tvrdí žalobkyňa, za rozhodnutie o pozastavení výkonu služby prijaté podľa článkov 23 a 24 prílohy IX služobného poriadku. Rovnako keď situácia, ktorá viedla k narušeniu vzťahu dôvery vo vzťahu k dočasnému zamestnancovi, prijatému na základe článku 2 písm. c) PZOZ, znemožňuje, aby boli tomuto zamestnancovi počas výpovednej lehoty zverené úlohy, nemožno od OOUPZ vyžadovať, aby počas tejto lehoty začal disciplinárne konanie.
- 74 Žalobkyňa okrem toho neuvádza žiaden dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že jej v skutočnosti bol pozastavený výkon služby a bola prepustená z disciplinárneho dôvodu.
- 75 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že názor žalobkyne na podporu jej prvého žalobného dôvodu sa zakladá na nesprávnom predpoklade, že OOUPZ Výboru regiónov prijal voči nej opatrenie spočívajúce v pozastavení výkonu služby z disciplinárneho dôvodu na základe článkov 23 a 24 prílohy IX služobného poriadku, teda opatrenie, ktoré by vyžadovalo, aby výpoveď jej pracovnej zmluvy bola prijatá na konci disciplinárneho konania v súlade s článkom 49 PZOZ.
- 76 OOUPZ Výboru regiónov teda mohol vypovedať pracovnú zmluvu žalobkyne na základe článku 47 PZOZ a zároveň rozhodnúť, že žalobkyňa nesmie pracovať počas výpovednej lehoty, pričom z toho postupu nevyplýva žiadne zneužitie konania.
- 77 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

b) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na spravodlivé a primerané pracovné podmienky, zásady riadnej správy vecí verejných a zákazu akejkoľvek formy obťažovania

[omissis]

1) O prvej časti založenej v podstate na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, práva na obhajobu a práva byť vypočutý

[omissis]

ii) O údajnom porušení práva byť vypočutý pri prijatí napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom upravuje podmienky úpravy počas výpovednej lehoty žalobkyne

- 92 V súlade s článkom 41 ods. 2 Charty právo na riadnu správu vecí verejných zahŕňa najmä právo každého na vypočutie pred prijatím individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.
- 93 Konkrétne právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť oznámiť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (pozri rozsudky zo 4. apríla 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 53 a citovanú judikatúru, a z 10. januára 2019, RY/Komisia, T-160/17, EU:T:2019:1, bod 24 a citovanú judikatúru).
- 94 Na to, aby bola zaručená účinná ochrana dotknutej osoby, má toto právo za cieľ najmä umožniť jej opraviť chybu alebo uviesť skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. decembra 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, bod 37 a citovanú judikatúru).
- 95 V takom kontexte, ako je kontext prejednávanej veci, prináleží OOUPZ dôkaz, že bolo rešpektované právo dotknutej osoby byť vypočutý (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. decembra 2007, Marcuccio/Komisia, C-59/06 P, EU:C:2007:756, bod 47; z 10. januára 2019, RY/Komisia, T-160/17, EU:T:2019:1, bod 48, a zo 7. novembra 2019, WN/Parlament, T-431/18, neuvverejnený, EU:T:2019:781, bod 44).
- 96 Treba uviesť, že OOUPZ Výboru regiónov pred prijatím napadnutého rozhodnutia nikdy nespomenul možnosť úprav počas výpovednej lehoty žalobkyne. Hoci ju totiž tento orgán vypočul k existencii a pripísateľnosti skutkov, ako aj k právnemu základu, na ktorom možno prijať napadnuté rozhodnutie, žalobkyňa nemala možnosť predložiť pripomienky k osobitným podmienkam absolvovania výpovednej lehoty, ktoré uvedený orgán zamýšľal prijať, a predovšetkým k tomu, že už nebude plniť úlohy generálneho tajomníka skupiny a že bude upravený jej prístup do jej elektronickej schránky, ako aj do jej kancelárie a priestorov Výboru regiónov.
- 97 Takéto opatrenia však nemohli byť prijaté bez predchádzajúceho vypočutia žalobkyne, aby sa zaručilo, že k nim mohla vyjadriť svoje stanovisko. Z tohto dôvodu treba pripomenúť, že právo byť vypočutý má za cieľ najmä umožniť dotknutej osobe, aby spresnila určité skutočnosti alebo uviedla iné skutočnosti, týkajúce sa napríklad jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť, že zamýšľané rozhodnutie nebude prijaté alebo bude mať iný obsah (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, neuvverejnený, EU:T:2017:892, bod 48).
- 98 Výbor regiónov nemôže v tejto súvislosti s úspechom tvrdiť, že z okolností, za ktorých došlo k použitiu listu o úmysle, vyplývala implicitne, ale prirodzene možnosť, že výpoveď pracovnej zmluvy žalobkyne bude sprevádzaná oslobodením od výkonu práce vyplývajúcej z jej zmluvy počas výpovednej lehoty a že žalobkyňa nemohla nevedieť, že mal v úmysle urobiť úpravy počas jej výpovednej lehoty, keď bola vyzvaná, aby oznámila svoje pripomienky k skutkom, ktoré jej boli vytýkané.
- 99 Treba zdôrazniť, že jednotlivé dokumenty nachádzajúce sa v spise, najmä e-maily medzi jedným z členov skupiny a žalobkyňou, neumožňujú domnievať sa, že žalobkyňa mohla s istotou chápať, že OOUPZ Výboru regiónov zamýšľal urobiť úpravy počas jej výpovednej lehoty. Okrem toho, že

tieto dokumenty nepochádzali od tohto orgánu, spisové dokumenty uvádzané Výborom regiónov na podporu jeho argumentácie neodkazovali na takéto opatrenia, ale pripomínali alebo navrhovali možnosť, aby žalobkyňa odstúpila z funkcie v rámci dohody o urovnaní.

- 100 V dôsledku toho, pokiaľ ide o opatrenia upravujúce výpovednú lehotu žalobkyne uvedené v bode 96 vyššie, Výbor regiónov porušil právo žalobkyne byť vypočutý v rozpore s článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty.
- 101 Porušenie práva byť vypočutý však má za následok zrušenie rozhodnutia prijatého na záver daného správneho konania iba vtedy, ak by bez tejto vady konanie mohlo viesť k odlišnému výsledku (pozri rozsudky zo 4. apríla 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 76 a citovanú judikatúru, a z 10. januára 2019, RY/Komisia, T-160/17, EU:T:2019:1, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 102 V tomto prípade skutočnosť, že žalobkyňa mohla byť vypočutá k podmienkam plánovaným pre výpovednú lehotu uvedeným v bode 96 vyššie, mohla viesť OOUPZ Výboru regiónov k tomu, že by prípadne zvážil pre túto výpovednú lehotu iné podmienky (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 13. decembra 2017, CJ/ECDC, T-703/16 RENV, neuvverejnený, EU:T:2017:892, bod 49).
- 103 Navyše žalobkyňa vypočutá na pojednávaní tvrdila, že právo byť vypočutý sa neobmedzovalo iba na možnosť prejsť svoj nesúhlas s osobitnými podmienkami absolvovania výpovednej lehoty vo vlastnom zmysle slova, ale zahŕňalo aj možnosť uviesť pripomienky, ktoré môžu ovplyvniť obsah plánovaného rozhodnutia. V tejto súvislosti žalobkyňa uviedla, že ak by bola vypočutá pred prijatím rozhodnutia k sporným podmienkam absolvovania výpovednej lehoty, mohla uviesť, že bolo možné zvážiť také opatrenie, ako je výkon práce z domu.
- 104 Za týchto okolností nemožno dôvodne vylúčiť, že osobitné podmienky absolvovania výpovednej lehoty uvedené v napadnutom rozhodnutí, najmä podmienka, v zmysle ktorej je žalobkyňa oslobodená od výkonu práce vyplývajúcej z jej zmluvy počas výpovednej lehoty, mohli viesť k odlišnému výsledku, ak by žalobkyňa bola riadne vypočutá.
- 105 Právo žalobkyne byť vypočutý pred prijatím napadnutého rozhodnutia bolo preto porušené, pokiaľ ide o osobitné podmienky úpravy počas výpovednej lehoty uvedené v bode 96 vyššie.
- 106 V dôsledku toho treba vyhovieť prejednávaniu žalobnému dôvodu, takže napadnuté rozhodnutie treba z dôvodu porušenia práva žalobkyne byť vypočutý zrušiť v rozsahu, v akom stanovuje osobitné podmienky absolvovania výpovednej lehoty. Táto protiprávnosť však sama osebe nespochybňuje zákonnosť uvedeného rozhodnutia v rozsahu, v akom vypovedalo zmluvu žalobkyne (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 23. októbra 2013, Gomes Moreira/ECDC, F-80/11, EU:F:2013:159, bod 54).

[omissis]

IV. O trovách

- 151 Podľa článku 134 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Všeobecný súd medzi nich rozdelí nahradenie trov konania. Keďže v prejednávanej veci bolo návrhu na zrušenie čiastočne vyhovené a návrh na náhradu škody bol zamietnutý, treba rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia, o ktorých sa malo rozhodnúť neskôr.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Výboru regiónov zo 16. apríla 2019 o výpovedi pracovnej zmluvy CE sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka osobitných podmienok absolvovania výpovednej lehoty.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.**

da Silva Passos

Reine

Sampol Pucurull

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. júna 2021.

Podpisy